

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2450/2019
12.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Мишковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5942/18 од 18.01.2019. године, у седници одржаној 12.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5942/18 од 18.01.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5942/18 од 18.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 9367/17 од 08.06.2018. године, у првом ставу изреке, одбијен је предлог за прекид поступка. У другом ставу изреке, одбијен је предлог да се застане са поступком. У трећем ставу изреке, обавезана је тужена да тужиоцу, на име додатка за туђу негу и помоћ у периоду од 01.04.2014. године до 21.06.2017. године, плати износе наведене у том ставу изреке, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате. У четвртном ставу изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да му, на име накнаде штете због неисплаћеног додатка за туђу негу и помоћ за период од 01.03.1999. године до 31.03.2014. године исплати означене износе, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате. У петом ставу изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 184.850,00 динара, са законском затезном каматом од 08.06.2018. године до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5942/18 од 18.01.2019. године, у првом ставу изреке, одбијене су као неосноване жалбе странака и потврђена

првостепена пресуда. У другом ставу изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се о ревизији одлучи у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије у смислу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

У конкретном случају, предмет спора је захтев тужиоца за исплату неисплаћеног додатка за туђу негу и помоћ у спорном периоду. Побијана одлука не одступа од правног схватања Врховног касационог суда израженог у одлукама са тужбеним захтевом и чињеничним стањем као у овој правној ствари. Имајући ово у виду, Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари ради накнаде штете због неисплаћеног додатка за туђу негу и помоћ од 01.03.1999. године до 21.06.2017. године, у укупном износу од 4.807.563,30 динара, поднета је 22.06.2017. године. Међутим, вредност предмета спора побијаног дела (због неисплаћеног додатка за туђу негу и помоћ од 01.04.2014. године до 21.06.2017. године) очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужене недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић